

Slujba biblică, apostolică și profetică

Predica nr. 35 – 2011

Ewald Frank

Iubiți prieteni, doamnelor și domnilor, frați și surori în Hristos. Sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Suntem foarte recunoscători pentru această posibilitate de a împărtăși cu voi Cuvântul lui Dumnezeu de la acest post de televiziune, ca să ajungem la cât mai mulți oameni cu acest scump Cuvânt al lui Dumnezeu. Pentru mine, cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Și așa cum a spus de multe ori apostolul Pavel, Cuvântul pe care îl predica el nu era cuvântul unui om, ci Cuvântul lui Dumnezeu. El a subliniat-o mai ales în Galateni 1, unde în versetele 6-9, el a vorbit despre adevărata Evanghelie a lui Isus Hristos și a făcut apoi o afirmație foarte serioasă spunând că toți cei ce predică o altă evanghelie sunt sub blestem. Ei pot vorbi despre binecuvântări, ei pot avea adunări carismatice, ei pot vindeca bolnavii și ei vor veni la Domnul, conform Cuvântului lui Dumnezeu și vor spune: „Doamne, Doamne, nu am prorocit noi în Numele Tău? Nu am făcut noi lucruri mari?” Și Domnul Se va uita țintă la ei și le va spune: „Depărtați-vă de la Mine voi toți care lucrați fărădelege. Niciodată nu v-am cunoscut!” Acest lucru este foarte serios. Astăzi fiecare confesiune religioasă creștină predică o evanghelie. Fiecare biserică, fiecare personalitate carismatică, fiecare evanghelist predică o evanghelie. Întrebarea mea este: cine rezistă la testul Cuvântului? A cui predicare a Evangheliei este sută la sută în concordanță cu ceea ce a predicat apostolul Pavel? Cine botează sută la sută în concordanță cu felul în care au botezat apostolii?

Noi trebuie să ne întoarcem la modelul biblic. Și apostolul Pavel scrie corintenilor: „***Eu am pus temelie și nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru***”. El este temelie. El este piatra din capul unghiului. El este Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă. El

este Mielul lui Dumnezeu. El este Leul din seminția lui Iuda. El este Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Fiul lui Avraam, Fiul lui David. El este Mijlocitor. El este Avocat. El este Mielul lui Dumnezeu. El este totul în toți. În fiecare parte a planului de mântuire Îl vedem pe Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru.

Dar când este vorba despre slujba de a da învățătură, despre predicarea Evangheliei originale a lui Isus Hristos, atunci apostolul Pavel scrie de asemenea corintenilor: **„Cuvântul crucii este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea celor ce cred”**. Cuvântul lui Dumnezeu este legat de ceea ce s-a petrecut pe crucea de la Golgota pentru noi. Nu este de ajuns să porți o cruce sau un crucifix. (Apropos: crucifixul a fost introdus în sec. VIII, înainte de a avea loc prima din cele șapte cruciade și toți oamenii erau obligați să sărute crucifixul, gest prin care arătau că acceptă religia catolică. Dacă nu, ei erau omorâți.) Așa că noi nu purtăm cruce sau crucifixe. Noi credem în Isus Hristos, Cel care a fost răstignit pentru noi. Și noi credem, conform Galateni 2, că am fost răstigniți împreună cu El și că putem spune ca apostolul Pavel: **„Am fost răstignit cu Hristos și nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”**.

Dar ne întoarcem la Galateni 1, acolo unde apostolul subliniază că nu există o altă Evanghelie, ci doar singura și adevărata Evanghelie a lui Isus Hristos de care este legată iertarea, mântuirea, împăcarea și aducerea noastră înapoi la Dumnezeu. Dacă predicăm Evanghelia, noi împărtășim ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi prin Isus Hristos, Domnul nostru. Și nu interpretăm nimic, doar predicăm așa cum a fost predicat la început.

Dar apoi, în vers. 10 din Galateni 1, apostolul scrie: **„Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos”**.

Să fim sinceri: în fiecare confesiune religioasă creștină, pastorul, predicatorul trebuie să placă adunării; el trebuie să rămână în învățăturile acelei confesiuni. Dacă el depășește limitele învățăturii acelei confesiuni, i se va cere să scrie un raport și se poate întâmpla să i se arate ușa. În fiecare biserică – și aceasta nu este o critică, este trista realitate – în fiecare biserică, fie ea catolică, ortodoxă, luterană,

episcopaliană, anglicană, în fiecare biserică sunt reguli și regulamente și voi trebuie să le respectați. Altfel, se va întâmpla ca pe vremea Reformei când cineva se ridica și protesta împotriva lucrurilor care se petreceau în acea biserică și confesiune religioasă. Așa că prieteni, lucrurile sunt foarte, foarte serioase.

Dar un bărbat al lui Dumnezeu nu este pregătit în seminarul unei confesiuni religioase. Un bărbat al lui Dumnezeu are o chemare de la Dumnezeu, așa cum a spus apostolul Pavel în vers. 11 din Galateni 1: **„Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească”** – n-am primit-o de la vreun om sau în vreun seminar teologic, nu! „Eu predic Evanghelia pentru că am primit o însărcinare divină: L-am văzut pe Domnul, am văzut lumina, l-am auzit glasul și El m-a chemat și m-a trimis la neamuri ca să predic Cuvântul Lui”. Puteți citi despre chemarea lui de trei ori în Faptele apostolilor: cap. 9, cap. 22 și cap 26.

Dar ne întoarcem acum la vers. 12 din Gal. 1: **„Pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos”**. Eu spun un „Amin” puternic la acest lucru. Acest bărbat al lui Dumnezeu a petrecut mult timp la picioarele lui Gamaliel. Și uneori mă întreb cum trebuie să se fi simțit apostolul, în timpul slujbei Domnului nostru, când el privea doar la Gamaliel și asculta doar la ceea ce spunea Gamaliel. Și în același timp trecea pe lângă vremea cercetării din partea lui Dumnezeu, trecea pe lângă slujba lui Ioan Botezătorul, trecea pe lângă slujba lui Isus Hristos și îl vedea doar pe Gamaliel și asculta doar de ceea ce zicea el. Dumnezeu meu! De câte ori nu și-o fi spus el: „Am fost un nebun. Am stat la picioarele unui om”. Dar acum, din propria lui experiență, el putea spune: „Evanghelia pe care o predic nu este de obârșie omenească. Eu nu am stat la picioarele unui om ca să ascult despre Evanghelia lui Isus Hristos. Eu am auzit vocea Domnului! Eu am văzut lumina. Eu am căzut la pământ și Domnul m-a chemat. Și prin descoperirea lui Isus Hristos am primit însărcinarea și Evanghelia pe care trebuia s-o predic”.

Revenim acum la comparația cu toate confesiunile creștine. Iubiților, vă rog iertați-mă, dar trebuie să înțelegeți: eu trebuie să vă arăt diferența dintre un om chemat de Dumnezeu – și apostolul Pavel

este cel mai bun exemplu pentru aceasta – și apoi să vă arăt că fiecare biserică, fiecare confesiune creștină are crezurile ei, învățăturile și dogmele ei. Dar eu nu accept niciun crez. Eu nu cred crezul de la Niceea, nici crezul de la Calcedon. Eu nu cred nicio dogmă. De ce aș crede? Eu nu am stat la picioarele unui episcop, cardinal sau învățător. Am fost mântuit în 1948. Am fost botezat cu Duhul Sfânt în 1949. Nu am urmat cursurile niciunei școli biblice, nu am făcut niciun seminar teologic! Dar mâna Domnului a fost peste mine ca să predic Evanghelia originală a lui Isus Hristos. Și apoi, desigur, Domnul m-a chemat în mod direct cu voce audibilă – poate nu credeți acest lucru, dar eu vă voi întâlni bucuros în ziua judecării.

Iubiți prieteni, cred că vă dați seama de seriozitatea acestei predicări, a împărtășirii Cuvântului lui Dumnezeu cu voi. Eu nu pot s-o iau ușor. Eu nu sunt o personalitate carismatică. Anul viitor voi împlini 80 de ani. Dar eu sunt în Împărăția lui Dumnezeu de foarte mult timp și știu despre ce vorbesc. Mai ales că în 2 aprilie 1962, dimineața, înainte de răsăritul soarelui, aici în Krefeld pe Luisenstrasse nr. 160, eu fratele Frank am auzit vocea pătrunzătoare și poruncitoare a Domnului, în limba germană. Cuvintele care mi-au fost spuse sunt la fel de adevărate ca fiecare cuvânt din Biblie: „Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe ca să predici Cuvântul Meu”. Eu priveam spre fereastră. Vocea a venit de sus, din dreapta. Impactul acelei voci a fost așa de puternic, încât am căzut la podea.

Deci, iubiților, datorită acestei chemări și trimiteri directe, eu trebuie să merg din oraș în oraș, de pe un continent pe altul și, fără să mă laud, dar Dumnezeu a fost atât de bun cu mine. El a făcut posibilă înființarea unei biserici locale încă din 1959. Din decembrie 1959 Dumnezeu a călăuzit în așa fel încât am putut să avem adunări de rugăciune și să se înființeze o biserică locală care în toți acești ani a susținut această slujbă.

Dar partea a doua a însărcinării primite din partea Domnului a fost: „Slujitorul meu, depozitează hrană căci va veni o mare foamete. Atunci tu vei sta în mijlocul poporului ca să împarți hrana”. Voi, cei din generația mai tânără nu vă puteți aminti ce s-a întâmplat în anii 1960, 1961: criza din Cuba, criza Berlinului. Zidul Berlinului a fost

construit în august 1961. Trupele americane și cele sovietice au stat față-n față la Poarta Brandenburg. Nimeni nu știa ce se poate petrece. Și eu am avut impresia că se va petrece o tragedie asemănătoare cu cea din 1946, la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Dar nu a venit nicio tragedie. Și noi depozitasem multe alimente necesare supraviețuirii. Apoi, desigur, pentru că nicio foamete nu a venit, o mare presiune a venit peste mine. Eu am spus Domnului: „Iubite Domn, Tu ai spus că va veni o foamete. Noi am depozitat multe alimente. Ce vom face acum?” Am mai spus: „Eu nu voi mai predica. Ia-mi viața, căci nu mai am niciun rost...” am spus Domnului.

Dar apoi Dumnezeu mi-a pus pe inimă să mă duc să-l văd pe fratele Branham, pe care-l cunoșteam din 1955 și pe care-l întâlnisem cu diferite ocazii. Și în 3 decembrie 1962 – care a fost din nou o zi de luni – fratele Branham mi-a vorbit; se pare că avusese o viziune. El a repetat cuvânt cu cuvânt în limba engleză, ceea ce-mi spusese Domnul în limba germană. Și el mi-a spus: „Frate Frank, tu ai înțeles greșit ceea ce ți-a spus Domnul. Tu ai crezut că va veni o foamete naturală și ai depozitat alimente naturale”. Și apoi el mi-a explicat că Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvintelor Lui și că hrana pe care trebuie s-o depozitez este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru această zi – întreg planul lui Dumnezeu, tot ceea ce este scris și făgăduit în Cuvântul lui Dumnezeu. Și apoi fratele Branham mi-a mai spus: „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul hranei”.

Și când fratele Branham a fost luat la Domnul, am știut că trebuie să duc mesajul acestui ceas, adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu și să împărtășesc toate învățăturile biblice cu toți credincioșii de pe fața pământului. Nu mă laud, dar privesc în urmă la acești mulți ani când am pășit pe teritoriul a 155 de țări, împărtășind întreg planul lui Dumnezeu, predicând Evanghelia originală a lui Isus Hristos, botezând ca apostolul Petru și apostolul Pavel, în Numele Domnului Isus Hristos, care este Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tatăl nostru în ceruri, în singurul Lui Fiu zămislit pe pământ și în noi prin Duhul Sfânt: Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi. Trei descoperiri ale Dumnezeului Atotputernic cu scopul de a ne aduce înapoi în poziția

noastră originală de fii și fiice ale lui Dumnezeu. Și acum, toți adevărații credincioși vor asculta ce are de spus Bisericii Duhul. Pentru aceasta, iubiți frați și surori, trebuie să citiți Apocalipsa cap. 2 și 3. Acolo sunt șapte mesaje adresate celor șapte biserici din acel timp din Asia, dar fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adresat tuturor bisericilor, din toate timpurile. Și de aceea, noi trebuie să citim aceste mesaje și să vedem ce reproșează Domnul și cum a spus El: „Ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit mincinoși”. Găsiți în aceste mesaje că Dumnezeu a spus: „Tu lași ca femeia aceea Izabela să învețe. În mijlocul vostru. Ai pe unii care țin învățătura lui Balaam”. Cum Și-a pus Dumnezeu mâna peste aceste lucruri care nu erau corecte! Și de fiecare dată la sfârșitul mesajelor avem aceeași afirmație: „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul. Cel ce va birui va moșteni toate aceste lucruri”.

Eu vreau ca voi să fiți cu biruitorii. Eu vreau ca voi să faceți parte din Mireasă. Eu vreau ca voi să fiți găsiți în adevărata Evanghelie a lui Isus Hristos, în adevăratul botez. Eu vreau ca voi să aveți parte de deplina așezare din nou a tuturor lucrurilor înaintea revenirii lui Hristos.

Și o spun din nou: eu nu vreau să vă răpesc timpul. Vă rog, nu mi răpiți timpul meu. Și în cele din urmă, nu răpiți timpul prețios al lui Dumnezeu acum la sfârșitul timpului de har. Acum răsună această ultimă chemare, această Evanghelie a împărăției va fi predicată tuturor neamurilor și apoi va veni sfârșitul. Așa că prin harul lui Dumnezeu noi recunoaștem ziua, mesajul ei și semnele timpului. Vedem Israelul, vedem lumea arabă, vedem ce se întâmplă cu națiunile, vedem prorociile biblice împlinindu-se în jurul nostru. Și Domnul nostru a spus: „**Când veți vedea toate aceste lucruri împlinindu-se, ridicați-vă capetele căci izbăvirea voastră se apropie**”.

Fie ca harul lui Dumnezeu, fie ca pacea lui Dumnezeu, fie ca binecuvântările celui Atotputernic să se odihnească peste voi, în Numele sfânt al lui Isus. Și dacă nu vă voi vedea pe pământ, vă voi vedea în slavă.

Vă rugăm scrieți-ne și vom fi bucuroși să vă trimitem literatură care să vă ajute pe calea Domnului. Dumnezeu să vă binecuvânteze, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Pagina web din România
<http://www.evangelia.ro>